Sygn. akt VIII GC 1970/14

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Bartkowska

Protokolant sekr. sąd. Dorota Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2015 r. w B.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W.

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

I. o zapłatę kwoty 11 685,00 zł

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11 685,00 zł (jedenaście tysięcy sześćset osiemdziesiąt pięć złotych) z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 26 listopada 2013r. do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 002,00 zł (trzy tysiące dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

II. o zapłatę kwoty 11 685,00 zł (sygn. akt VIII GC 1971/14)

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11 685,00 zł (jedenaście tysięcy sześćset osiemdziesiąt pięć złotych) z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 23 października 2013r. do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 002,00 zł (trzy tysiące dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

III. o zapłatę kwoty 11 685,00 zł (sygn. akt VIII GC 1972/14)

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11 685,00 zł (jedenaście tysięcy sześćset osiemdziesiąt pięć złotych) z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 24 grudnia 2013r. do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 002,00 zł (trzy tysiące dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Joanna Bartkowska

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. we W. wniósł przeciwko pozwanemu (...) Sp. z o.o. w B. pozew w postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty 11.685,00 zł wynikającej z faktury VAT o nr (...) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26 listopada 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 28 września 2011 r. strony zawarły umowę wsparcia aplikacyjnego (...). Na mocy postanowień przedmiotowej umowy powód zobowiązał się do świadczenia na rzecz pozwanego usług programistycznych, konsultingowych, a także innych powiązanych z systemem (...). Powód wskazał, że składniki oraz

sposób wyliczenia wynagrodzenia przysługującego mu z tytułu świadczonych usług zostały określone w § 4, §5 i §6 umowy i pozwany zaakceptował wykonane przez powoda usługi, lecz nie dokonał należnej zapłaty.

W dniu 24 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy dla (...)we W.Wydział (...) w sprawie o sygn. akt (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany (...) Sp. z o.o. w B. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów procesu podnosząc, iż wiążąca strony umowa określała, że powodowi przysługuje wynagrodzenie za świadczenie usług określonych, a także za czas pozostawania w gotowości do ich świadczenia i w zamian za zryczałtowane wynagrodzenie, pozwanemu przysługiwało 40 godzin prac miesięcznie wykonywanych przez (...) Sp. z o.o., za które powód nie otrzymywał dodatkowej zapłaty. W sytuacji niewykorzystania przez pozwanego określonej liczby godzin przechodziły one na kolejne okresy rozliczeniowe. Pozwany wskazał, że dochodzona należność dotyczy usługi, która nie była nigdy świadczona pozwanemu. Od października 2013r. zadania określone w umowie wsparcia aplikacyjnego systemu (...) dokonywane były ze znacznym opóźnieniem lub nie realizowano ich wcale. Zdaniem pozwanego nienależyte wykonanie zobowiązania spowodowane było brakiem odpowiednich technicznych i fizycznych możliwości do świadczenia usług przez powoda w ramach zawartej umowy wobec braku dostępnych i kompetentnych zasobów ludzkich. Pozwany wskazał, że otrzymywał od powoda rozliczenia ilości godzin w trakcie trwania umowy i godziny pozostałe do wykorzystania z poszczególnych miesięcy były kumulowane w całym okresie trwania umowy i stanowiły pulę wyjściową na kolejny okres i stan na 30.09.2013r. wynosił 171,5 godzin do wykorzystania, za które pozwany uiścił już wcześniej zryczałtowane wynagrodzenie. Nadto pozwany wskazał, że w momencie złożenia wypowiedzenia z końcem września 2013r. współpraca zmieniła się diametralnie, procedury serwisowe często były wykonywane z naruszeniem zasad określonych w załącznikach do umowy, powód nie wykonywał ciążących na nim obowiązków ustalonych w § 1 pkt 3 umowy i całokształt rozwiązań dostarczanych przez powoda nie cechował się najwyższą jakością, do której powód zobowiązał się w umowie.

Następny pozew w postępowaniu upominawczym powód wniósł przeciwko pozwanemu o zapłatę kwoty 11.685,00 zł wynikającej z faktury VAT o nr (...) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23 października 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 28 września 2011 r. strony zawarły umowę wsparcia aplikacyjnego (...). Na mocy postanowień przedmiotowej umowy powód zobowiązał się do świadczenia na rzecz pozwanego usług programistycznych, konsultingowych, a także innych powiązanych z systemem (...). Powód wskazał, że składniki oraz sposób wyliczenia wynagrodzenia przysługującego mu z tytułu świadczonych usług zostały określone w § 4, §5 i §6 umowy i pozwany zaakceptował wykonane przez powoda usługi, lecz nie dokonał należnej zapłaty.

W dniu 24 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy dla (...) we W.Wydział (...) w sprawie o sygn. akt(...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany (...) Sp. z o.o. w B. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów procesu podnosząc, iż wiążąca strony umowa określała, że powodowi przysługuje wynagrodzenie za świadczenie usług określonych, a także za czas pozostawania w gotowości do ich świadczenia i w zamian za zryczałtowane wynagrodzenie, pozwanemu przysługiwało 40 godzin prac miesięcznie wykonywanych przez (...) Sp. z o.o., za które powód nie otrzymywał dodatkowej zapłaty. W sytuacji niewykorzystania przez pozwanego określonej liczby godzin przechodziły one na kolejne okresy rozliczeniowe. Pozwany wskazał, że dochodzona należność dotyczy usługi, która nie była nigdy świadczona pozwanemu. Od października 2013r. zadania określone w umowie wsparcia aplikacyjnego systemu (...) dokonywane były ze znacznym opóźnieniem lub nie realizowano ich wcale. Zdaniem pozwanego nienależyte wykonanie zobowiązania spowodowane było brakiem odpowiednich technicznych i fizycznych możliwości do świadczenia usług przez powoda w ramach zawartej umowy wobec braku dostępnych i kompetentnych zasobów ludzkich. Pozwany wskazał, że otrzymywał od powoda rozliczenia ilości godzin w trakcie trwania umowy i godziny pozostałe do wykorzystania z poszczególnych miesięcy były kumulowane w całym okresie trwania umowy i stanowiły pulę wyjściową na kolejny okres i stan na 30.09.2013r. wynosił 171,5 godzin do wykorzystania, za

które pozwany uiścił już wcześniej zryczałtowane wynagrodzenie. Nadto pozwany wskazał, że w momencie złożenia wypowiedzenia z końcem września 2013r. współpraca zmieniła się diametralnie, procedury serwisowe często były wykonywane z naruszeniem zasad określonych w załącznikach do umowy, powód nie wykonywał ciążących na nim obowiązków ustalonych w § 1 pkt 3 umowy i całokształt rozwiązań dostarczanych przez powoda nie cechował się najwyższą jakością, do której powód zobowiązała się w umowie.

Kolejny pozew w postępowaniu upominawczym powód wniósł przeciwko pozwanemu o zapłatę kwoty 11.685 zł wynikającej z faktury VAT o nr (...) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 28 września 2011 r. strony zawarły umowę wsparcia aplikacyjnego (...). Na mocy postanowień przedmiotowej umowy powód zobowiązał się do świadczenia na rzecz pozwanego usług programistycznych, konsultingowych, a także innych powiązanych z systemem (...). Powód wskazał, ze składniki oraz sposób wyliczenia wynagrodzenia przysługującego jej z tytułu świadczonych usług zostały określone w § 4, §5 i §6 umowy i pozwany zaakceptował wykonane przez powoda usługi, lecz nie dokonał należnej zapłaty.

W dniu 24 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy dla (...)we W. Wydział (...) w sprawie o sygn. akt (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany (...) Sp. z o.o. w B. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów procesu podnosząc, iż wiążąca strony umowa określała, że powodowi przysługuje wynagrodzenie za świadczenie usług określonych, a także za czas pozostawania w gotowości do ich świadczenia i w zamian za zryczałtowane wynagrodzenie, pozwanemu przysługiwało 40 godzin prac miesięcznie wykonywanych przez (...) Sp. z o.o., za które powód nie otrzymywał dodatkowej zapłaty. W sytuacji niewykorzystania przez pozwanego określonej liczby godzin przechodziły one na kolejne okresy rozliczeniowe. Pozwany wskazał, że dochodzona należność dotyczy usługi, która nie była nigdy świadczona pozwanemu. Od października 2013r. zadania określone w umowie wsparcia aplikacyjnego systemu (...) dokonywane były ze znacznym opóźnieniem lub nie realizowano ich wcale. Zdaniem pozwanego nienależyte wykonanie zobowiązania spowodowane było brakiem odpowiednich technicznych i fizycznych możliwości do świadczenia usług przez powoda w ramach zawartej umowy wobec braku dostępnych i kompetentnych zasobów ludzkich. Pozwany wskazał, że otrzymywał od powoda rozliczenia ilości godzin w trakcie trwania umowy i godziny pozostałe do wykorzystania z poszczególnych miesięcy były kumulowane w całym okresie trwania umowy i stanowiły pulę wyjściową na kolejny okres i stan na 30.09.2013r. wynosił 171,5 godzin do wykorzystania, za które pozwany uiścił już wcześniej zryczałtowane wynagrodzenie. Nadto pozwany wskazał, że w momencie złożenia wypowiedzenia z końcem września 2013r. współpraca zmieniła się diametralnie, procedury serwisowe często były wykonywane z naruszeniem zasad określonych w załącznikach do umowy, powód nie wykonywał ciążących na nim obowiązków ustalonych w § 1 pkt 3 umowy i całokształt rozwiązań dostarczanych przez powoda nie cechował się najwyższą jakością, do której powód zobowiązała się w umowie.

Sąd Rejonowy dla (...) we W. Wydział (...) stwierdził swą niewłaściwość i przekazał powyższe sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..

Zarządzeniem z dnia 17 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy w B., na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę o sygn. akt (...), sprawę o sygn. akt (...) i sprawę o sygn. akt (...) do wspólnego rozpoznania pod sygn. akt (...).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28 września 2011r. strony zwarły umowę wsparcia aplikacyjnego systemu (...). Na mocy tej umowy powód zobowiązał się świadczyć określone w § 1 umowy usługi serwisowe tj. usługi konsultingowe i wsparcia aplikacyjnego związane z systemem (...) oraz niezależne od usług serwisowych określone w § 2 prace rozwojowe tj. usługi doradcze, programistyczne, a także szkolenia.

Strony w § 4 określiły wynagrodzenie z tytułu obsługi serwisowej w wysokości 9 500 zł za 5 dni pracy przy obsłudze zgłoszeń serwisowych w trybie zdalnym w miesiącu obejmujący 40 godzin pracy w miesiącu. Ponadto w § 5 umowy strony ustaliły sposób wynagrodzenia z tytułu prac rozwojowych jako wynagrodzenie dodatkowe obliczone wg stawek dziennych określonych w pkt 2 i czasochłonności prac.

dowód: umowa z dnia 28.09.2011r. wraz z załącznikami (k. 113-126 akt), zeznania świadka M. K. (k. 132v-133)

Umowa nie przewidywała kumulacji niewykorzystanych w danym miesiącu godzin i ich przechodzenia na kolejny miesiąc, a przesyłane pozwanemu zestawienie miało jedynie charakter informacyjny.

dowód: umowa z dnia 28.09.2011r. wraz z załącznikami (k. 113-126 akt), zeznania świadka K. S. (k. 130-131), zeznania świadka A. W. (k. 131-132), zeznania świadka M. K. (k. 132v-133), zeznania reprezentanta powoda M. G. (k. 150-151)

Zgodnie z § 6 ust. 9 umowy pozwany zobowiązany był do zapłaty za wykonane usługi w ciągu 21 dni od wystawienia faktur VAT. Pozwany płacił faktury z opóźnieniem.

dowód: umowa z dnia 28.09.2011r. (k. 113-126), zeznania świadka K. S. (k. 130-131), zeznania świadka M. K. (k. 132v-133)

W dniu 28 września 2013r. pozwany wypowiedział umowę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.

Okoliczność bezsporna

W okresie wypowiedzenia oraz w pierwszych dniach stycznia 2014r. powód wykonał na rzecz pozwanego wszystkie zgłoszone usługi serwisowe i prace rozwojowe poza dwoma zgłoszonymi pracami rozwojowymi. Usługi serwisowe wykonane były na bieżąco, zaś prace rozwojowe po uprzednim ustaleniu zakresu i prac i czasochłonności.

dowód: zestawienie zgłoszeń (k. 72-77 akt), korespondencja pracowników stron (k. 78-96 akt), wykaz pracowników (k. 97 akt), zeznania świadka K. S. (k. 130-131), zeznania świadka A. W. (k. 131-132), zeznania świadka J. S. (k. 133-133v), zeznania reprezentanta powoda M. G. (k. 150-151)

Z tytułu wykonanych usług wsparcia aplikacyjnego i usług konsultingowych dla systemu (...) powód w dniu 4 listopada 2013r. wystawił fakturę VAT o nr (...) z terminem płatności do 25 listopada 2013r., w dniu 1 października 2013r. fakturę VAT o nr (...) z terminem płatności do dnia 22 października 2013r. i w dniu 2 grudnia 2013r. fakturę VAT o nr (...) z terminem płatności do dnia 23 grudnia 2013r. Każdą z faktur na kwotę 9 500 zł netto tj. 11 685 zł brutto.

dowód: faktura VAT nr (...) (k. 12 akt), faktura VAT nr(...) (k. 12 akt (...)), faktura VAT nr (...) (k. 12 akt (...))

Zawarcie umowy poprzedzone było przedłożeniem przez powoda ofert pozwanemu, a następnie długimi negocjacjami i spotkaniami, w trakcie których strony wprowadzały zmiany do treści umowy. Każda wersja umowy była przedstawiana pozwanemu do akceptacji i wprowadzenia ewentualnych zmian i poprawek. Po stronie pozwanej w procesie negocjacji umowy oprócz pracowników pozwanego i członka zarządu uczestniczyła profesjonalna firma doradcza.

Strony w § 12 umowy ustaliły, które z dokumentów stanowią integralną część umowy. Spośród wymienionych załączników stanowiących integralną część umowy nie ma wymienionej oferty.

dowód: oferta na realizację usług wsparcia aplikacyjnego, obsługi serwisowej (...)i prac rozwojowych systemu (...) (k. 178-206), oferta na wsparcie aplikacyjne i wsparcie (...) (k. 152a), projekty umów wsparcia aplikacyjnego systemu (...) (k. 162-177), umowa z dnia 28.09.2011r. (k. 113-126), zeznania świadka M. K. (k. 132v-133), zeznania świadka A. P. (k. 148v-149v) zeznania reprezentanta powoda M. G. (k. 150-151), zeznania reprezentanta pozwanego P. I. (k. 151-152)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dokumentów, których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu, a także na podstawie zeznań świadków K. S., M. K., A. W. i reprezentującego powoda M. G. oraz częściowo na podstawie zeznań świadków J. S. i A. P. oraz reprezentującego pozwanego P. I..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków K. S., M. K., A. W. i reprezentującego powoda M. G., gdyż są spójne, logiczne i wzajemnie korespondujące oraz zgodne z treścią umowy.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków A. P. i J. S. oraz reprezentującego pozwanego P. I. tylko w takim zakresie w jakim są zgodne z treścią wskazanych wyżej świadków oraz członkowi zarządu powoda.

Sąd natomiast nie dał wiary zeznaniom świadków A. P., J. S. i członkowi zarządu pozwanego P. I., że zamiarem stron był wykonywanie prac serwisowych i rozwojowych w ramach ryczałtu i że niewykorzystane godziny przechodziły na kolejne miesiące. Powyższe jest sprzeczne zarówno z zeznaniami świadków K. S., M. K., A. W. i reprezentującego powoda M. G., a nade wszystko sprzeczne z treścią umowy. Umowa podpisana przez strony rozróżnia usługi serwisowe od prac rozwojowych oraz przewiduje różne wysokości wynagrodzenia z tytułu wykonanych usług. Ponadto umowa nie zawiera zapisu o kumulacji godzin i brak jest podstaw do twierdzenia, że kumulacja była zgodnym zamiarem stron. Powyższe jest sprzeczne z zeznaniami świadka A. W., która zeznała, że przedstawiane przez nią zestawienie godzin miało jedynie charakter informacyjny, nadto świadek nie miała uprawnienia do zmiany umowy poprzez wprowadzanie nowych zapisów i przyznawania uprawnień pozwanemu.

Zawarcie umowy wymaga złożenia przez jej strony zgodnych oświadczeń woli. Do jej zawarcia również może dojść na skutek złożenia oferty. Zgodnie z treścią art. 66 § 1 k.c. oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy.

Przez ofertę rozumie się oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy, jeżeli oświadczenie to określa istotne postanowienia tej umowy. Przedstawienie przez przedsiębiorcę jego kontrahentowi oferty, nie jest jeszcze równoznaczne z zobowiązaniem się drugiej strony do spełnienia zawartych w niej warunków. Do zawarcia umowy dochodzi wtedy, gdy treść oferty została zaakceptowana w całości. Natomiast przyjęcie oferty dokonane z zastrzeżeniem zmiany lub uzupełnienia jej treści uważa się za nową ofertę.

Ponieważ zawarcie umowy wymaga złożenia zgodnych oświadczeń woli przez strony, przyjęciem oferty jest takie oświadczenie, które wyraża wolę całkowitej i bezwarunkowej akceptacji jej treści. Oferta powinna zostać przyjęta w całości i tylko w jej zakresie, zgodnie z tzw. zasadą "lustrzanego odbicia" (por. Z. Radwański (w:) System prawa prywatnego, t. 2, 2008, s. 334-335). Istotna jest zgodność woli stron zawarcia umowy o określonej treści, nawet jeżeli ta zgodna wola wyrażona została przez każdą ze stron w inny sposób, przy użyciu innych sformułowań ale o tym samym znaczeniu. Zgodność treści oferty oraz jej przyjęcia ustala się przy zastosowaniu odpowiednich zasad wykładni oświadczeń woli (art. 65 k.c.). Dopuszczalne jest przy tym zawarcie w przyjęciu oferty postanowień, które nie zostały przewidziane w ofercie, ale które uzupełniają treść umowy o elementy wynikające z ustawy, zasad współżycia społecznego czy ustalonych zwyczajów (zgodnie z art. 56 k.c.). Natomiast oświadczenie adresata, że ofertę przyjmuje, jednakże z zastrzeżeniem zmian bądź uzupełnień, poczytuje się za nową ofertę (art. 68 k.c.).

Podkreślić należy, iż strony łączyła umowa z dnia 28 września 2011r. Umowa ta została zawarta w wyniku negocjacji stron po uprzednim przedłożeniu przez powoda ofert. Treść oferty - zarówno tej przedstawionej do akt sprawy przez stronę powodową jak i oferty przedłożonej przez stronę pozwaną - była następnie negocjowana przez strony. Strony wielokrotnie zmieniały jej treść, by w końcu podpisać umowę w dniu 28 września 2011r., której treść nie jest tożsama z przedłożoną ofertą. Umowa podpisana przez strony nie zawiera wszystkich sformułowań o tym samym znaczeniu jakie zawierała oferta. Strony zatem dokonały zmiany jej treści.

Wskazać należy, iż oferta nie stanowi integralnego załącznika do umowy. Strony podpisały umowę o określonej treści i brak jest zapisu w umowie, że niewykorzystane godziny przechodzą na kolejne miesiące. Pozwany w celu zawarcia

umowy z powodem nie tylko wprowadzał zmiany do przedłożonej umowy, ale korzystał z wykwalifikowanego zespołu doradców**.** Pozwany miał realny wpływ na treść umowy i nic nie stało na przeszkodzie by zawarł zapis o kumulacji godzin bądź by uczynił ofertę integralną częścią umowy. Strony podpisały umowę, która była kilkukrotnie zmieniana, a zatem wiążącą moc ma jedynie umowa. W żadnym zaś z postanowień umowy nie ma zapisu, że oferta jest częścią umowy.

Ponownie podkreślić należy, że zastrzeżenie zmian poczytuje się za nową ofertę, a zatem ta oferta na którą powołuje się pozwany z dnia 5 sierpnia 2011r. nie wiązała strony.

Sąd podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie wyrażone w wyroku z dnia z dnia 3 lutego 2011 r. VI ACa 958/10, który uznał, że kto podpisuje dokument umowy bez uprzedniego zapoznania się z jego treścią, składa oświadczenie odpowiadające treści dokumentu. Dotyczy to zarówno sytuacji, w której składający podpis nie ma żadnego wyobrażenia o treści dokumentu, jak i sytuacji, w której jego wyobrażenie o treści dokumentu jest niezgodne z rzeczywistą treścią dokumentu.

Sens oświadczeń woli ujętych w formie pisemnej, czyli wyrażonych w dokumencie, ustala się przyjmując za podstawę wykładni przede wszystkim tekst dokumentu. Tekst ten, choć w procesie złożenia oświadczeń przez strony pozostaje wtórny dla rzeczywistej woli stron, w ramach wykładni tych oświadczeń - z uwagi na pewność obrotu - stanowi bazę dla ich interpretacji. Nie jest bowiem możliwe ustalenie woli stron, a w konsekwencji treści dokonanej przez nie czynności prawnej, w oderwaniu od tak doniosłego faktu, jak materialne zwerbalizowanie tych oświadczeń. Rola pozajęzykowych reguł wykładni, wyeksponowana w art. 65 § 2 k.c., polega przede wszystkim na rozstrzyganiu wątpliwości interpretacyjnych, jak również potwierdzeniu wyniku wykładni językowej, w odniesieniu do ustalonego zamiaru stron i celu umowy. W procesie tego typu interpretacji podstawowa rola przypada językowym regułom znaczeniowym. Wykładni poszczególnych wyrażeń dokonuje się z uwzględnieniem kontekstu logicznego całego dokumentu, w tym przede wszystkim związków treściowych występujących między zawartymi w tekście postanowieniami. Uwzględnieniu podlegają również okoliczności, w jakich oświadczenie woli zostało złożone, jeżeli dokument obejmuje takie informacje, a także cel oświadczenia woli wskazany w tekście lub zrekonstruowany na podstawie zawartych w nim postanowień (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 18.06.2014r., LEX nr 1488700).

Przede wszystkim podkreślić należy, iż łącząca strony umowa miała charakter umowy ryczałtowej, albowiem zakładała gotowość powoda do świadczenia usług serwisowych oraz dawała możliwość wykorzystania 40 godzin na prace serwisowe w ramach umówionego wynagrodzenia w wysokości 9 500 zł netto miesięcznie. W umowie nie ma jakiegokolwiek zapisu o kumulacji godzin i przechodzeniu ich na kolejny miesiąc. Określone zaś w umowie wynagrodzenie za usługi serwisowe w kwocie 9 500 zł miesięcznie było niezależne od wykorzystania mniejszej liczby usług miesięcznie. Tak określone wynagrodzenie miało charakter abonamentowy. Sposób wynagrodzenia określony w § 4 umowy jasno reguluje wysokość wynagrodzenia. Strony ustaliły, że powodowi przysługuje miesięczne wynagrodzenie za usługi serwisowe wskazane w § 1 umowy w wysokości 9 500 zł netto, a zatem pozwany zobowiązany był do zapłaty wskazanego wynagrodzenia bez względu na mniejszą ilość wykonanych godzin usług.

Sąd podziela stanowisko strony powodowej, iż przesyłane powodowi zestawienie godzin wykorzystanych i niewykorzystanych, miało jedynie charakter informacyjny. W sytuacji braku odpowiedniego zapisu w umowie o kumulacji godzin zestawienie takie przesyłane przez pracownika powoda nie miało mocy wiążącej zmieniającej umowę. Zmiany umowy zgodnie z treścią § 11 ust. 2 wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności. Umowa nie została zmieniona czy uzupełniona o zapis dotyczący przechodzenia niewykorzystanych godzin na kolejny miesiąc. Reprezentujący powoda członek zarządu M. G. zaprzeczył by A. W. miała upoważnienie do zmiany treści umowy. Dostarczane pozwanemu zestawienie wykorzystanych godzin miało jedynie na celu informowanie jej o rzeczywistym wykorzystaniu przysługującej w ramach umowy godzin. Również na taki charakter zestawienia wskazywała świadek A. W..

W ocenie Sądu brak jest podstaw do stwierdzenia, iż dochodzone przez powoda roszczenia z tytułu wynagrodzenia za usługi za miesiąc październik, listopad i grudzień 2013r. stanowią nienależne wynagrodzenie.

Strony w § 10 ust. 1 umowy przewidziały trzymiesięczny okres wypowiedzenia umowy i wobec wypowiedzenia umowy przez pozwanego w dniu 28 września 2013r. umowa wiązała strony do końca grudnia 2013r. i zgodnie z treścią § 4 ust. 1 umowy powód wystawił faktury w wysokości 9 500 zł za kolejne miesiące październik, listopada i grudzień 2013r. Pozwany w przedmiotowej umowie zobowiązał się do płatności co miesięcznego wynagrodzenia w wysokości 9 500 zł netto. Powód w okresie wypowiedzenia zgodnie z umową wykonywał usługi serwisowe dla pozwanego. Powyższe potwierdzają zarówno w swych zeznaniach świadkowie K. S., A. W., J. S. i reprezentujący powoda M. G., jak również wykazane zostało dokumentami w postaci zestawienia zgłoszeń czy zapisem korespondencji pracowników stron. Zgromadzony materiał dowodowy w niniejszej sprawie nie potwierdził zarzutów pozwanego, iż powód nie dysponował odpowiednimi technicznymi i fizycznymi możliwościami świadczenia usług. Z przedłożonych zestawień wynika, że usługi serwisowe były wykonywane i ich wykonanie odbywało się na bieżąco. Nie sposób uznać za opóźnienie w realizacji usług zgłoszeń wykonanych z czasem reakcji 1 min 46 s, 2 min 40 s. czy nawet 8 min 24 s – jaki wynika z przedłożonych zestawień.

Inny charakter mają prace rozwojowe, których wykonanie zależy od osobnej wyceny i zaakceptowania przez obie strony i czas wykonania tych prac uzależniony był od zleconego zadania. Przedmiotem postępowania nie jest jednak wynagrodzenie z tytułu prac rozwojowych a z usługi serwisowe.

W tym miejscu wskazać również należy, że zgodnie z treścią art. 10 ust. 4 powód miał prawo zawiesić prowadzenie prac w przypadku opóźnienia w płatnościach wynagrodzenia przez pozwanego o więcej niż 21 dni. Bezspornie pozwany opóźniał się w płatnościach faktur zaś za faktury objęte niniejszym procesem pozwany nie dokonał zapłaty pomimo, iż termin płatności minął odpowiednio w dniu 22 października czy 25 listopada 2013r. Pomimo braku zapłaty powód w dalszym ciągu wykonywał usługi na rzecz pozwanego. Pozwany nie wykazał, by powódka nie dysponowała odpowiednim stanem kadr i nie mógł świadczyć usług na wysokim poziomie. Z przedłożonych dokumentów wynika, iż usługi na rzecz pozwanego były świadczone terminowo i zgodnie z obowiązującą umową.

Faktury objęte niniejszymi powództwami dotyczą tylko czynności serwisowych, co wynika nie tylko z treści faktur ale również z treści § 4 umowy. Powód w toku procesu wykazał, że wykonywał usługi serwisowe zgodnie z umową przez cały okres wypowiedzenia, zatem ma prawo domagać się wynagrodzenia za cały okres wypowiedzenia.

Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem pozwanego, że nie ma znaczenia czy dana usługa miała charakter pracy serwisowej czy rozwojowej. Powyższe jest bowiem sprzeczne z treścią umowy, która wprost w § 1 rozróżnia usługi serwisowe od prac rozwojowych określonych w § 2 umowy. Ponadto odmiennie uregulowane jest również wynagrodzenie z tytułu usługi serwisowej określone w § 4 umowy od wynagrodzenia z tytułu prac rozwojowych określone w § 5 umowy. Gdyby zamiarem stron było tożsame wykonanie usługi serwisowej i rozwojowej – strony nie czyniłyby takiego rozróżnienia w umowie zarówno co do zakresu jak i wysokości i sposobu wynagrodzenia. Z powyższych zapisów umowy wynika, iż prace rozwojowe miały być wykonane przez powoda niezależnie od usług serwisowych i tylko w przypadku ich zamówienia przez pozwanego i dodatkowym ich wycenieniu przez powoda. Z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów w postaci wydruków tzw. tiketów wynika, iż powód nie wykonał jedynie dwóch zleceń, które to zgłoszenia dotyczyły prac rozwojowych i z uwagi na ogólnikowość zgłoszenia, koniec trwania umowy, jak również brak chęci dalszej współpracy nie zostały przez powoda wykonane. Podkreślić jednak należy, iż były to wyłącznie niezrealizowane prace rozwojowe, za które należałoby się powodowi osobne wynagrodzenie nie zaś usługi serwisowe objęte niniejszym postępowaniem.

Zamówienie prac rozwojowych było wiążące dopiero po uzgodnieniu przez strony ich zakresu oraz czasochłonności stanowiącej podstawę wynagrodzenia za ich wykonanie. Świadkowie K. S., M. K. oraz reprezentujący powoda M. G. w swych zeznaniach potwierdzili, ze powód był zobowiązany do świadczenia usług serwisowych opisanych w § 1 umowy w wysokości 40 godzin miesięcznie- co stanowi przedmiot niniejszego postępowania, natomiast prace rozwojowe były dodatkową usługą z odrębnym wynagrodzeniem wykonane dopiero po zaakceptowaniu tych prac przez strony.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał za zasadne roszczenia powoda i na podstawie § 4 ust. 1 umowy z dnia 28 września 2011r. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11 685,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 listopada 2013r. do dnia zapłaty tytułem zapłaty za fakturę VAT nr (...), zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11 685,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 października 2013r. do dnia zapłaty tytułem zapłaty za fakturę VAT nr (...) oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11 685,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 grudnia 2013r. do dnia zapłaty tytułem zapłaty za fakturę VAT nr (...).

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z § 6 ust. 9 ww. umowy ustalając termin biegu odsetek po upływie 21 dni od daty wystawienia poszczególnych faktur.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 99 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę po 3 002 zł tytułem zwrotu kosztów procesu każdej z trzech połączonych spraw. Na powyższą kwotę składa się opłata od pozwu w wysokości 585 z oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda w wysokości 2 417 zł ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSR Joanna Bartkowska